

Diumenge 6 (A) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 5,17-37): En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: «No us penseu que he vingut a anul·lar els llibres de la Llei o dels Profetes; no he vingut a anul·lar-los sinó a dur-los a la plenitud. Us ho asseguro: mentre durin el cel i la terra, no passarà ni un punt ni una coma de la Llei. Tot arribarà a la plenitud. Per tant, aquell qui deixi de complir un dels manaments més petits i ensenyi als altres a fer el mateix, serà tingut pel més petit en el Regne del cel, però aquell qui els compleixi i ensenyi a complir-los, serà tingut per gran en el Regne del cel. Jo us dic que, si no sou més justos que els mestres de la Llei i els fariseus, no entrareu pas al Regne del cel.

»Ja sabeu que es va dir als antics: 'No matis , i el qui mati serà condemnat pel tribunal'. Doncs jo us dic: El qui s'irriti amb el seu germà serà condemnat pel tribunal; el qui l'insulti serà condemnat pel Sanedrí, i el qui el maleeixi acabarà al foc de l'infern. Per això, si en el moment de presentar la teva ofrena a l'altar, allí et recordes que el teu germà té alguna cosa contra tu, deixa allí mateix, davant l'altar, la teva ofrena i vés primer a fer les paus amb el teu germà; ja tornaràs després a presentar la teva ofrena. Afanya't a arribar a un acord amb el qui et vol denunciar, mentre vas amb ell camí del tribunal, no sigui cas que et posi en mans del jutge, i el jutge en mans dels guardes, i et tanquin a la presó. T'ho asseguro: no en sortiràs que no hagi pagat fins l'últim cèntim.

»Ja sabeu que es va dir: 'No cometis adulteri'. Doncs jo us dic: Tothom qui mira la dona de l'altre amb desig de posseir-la, ja ha comès adulteri amb ella en el seu cor. Si l'ull dret et fa caure en pecat, arrenca-te'l i llença'l; val més que es perdi un dels teus membres que no pas que tot el teu cos sigui llençat a l'infern. I si la

mà dreta et fa caure en pecat, talla-te-la i llença-la; val més que es perdi un dels teus membres que no pas que vagi a parar a l'infern tot el teu cos. També es va dir: 'Si algú es divorcia de la seva dona, que li doni un document de divorci'. Doncs jo us dic: Tothom qui es divorcia de la seva dona, fora del cas d'una relació il·legítima, l'empeny a l'adulteri, i el qui es casa amb una repudiada comet adulteri.

»També sabeu que es va dir als antics: 'No trenquis els juraments'. I encara: 'Compleix allò que has jurat al Senyor'. Doncs jo us dic: No juris mai; ni pel cel, que és el tron de Déu, ni per la terra, que és l'escambell dels seus peus, ni per Jerusalem, que és la ciutat del gran rei. No juris tampoc pel teu cap, perquè tu no en pots fer tornar blanc o negre un sol cabell. Digueu sí, quan és sí; no, quan és no. El que es diu de més, ve del Maligne».

«No us penseu que he vingut a anul·lar els llibres de la Llei o dels Profetes»

Pe. Givanildo dos SANTOS Ferreira
(Brasília, Brasil)

Avui, Jesús ens diu «No us penseu que he vingut a anul·lar els llibres de la Llei o dels Profetes sinó a dur-los a la plenitud» (Mt 5,17). Què és la Llei? Què són els Profetes? Per Llei i Profetes s'entenen dos conjunts diferents de llibres de l'Antic Testament. La Llei es refereix als escrits atribuïts a Moisès; els Profetes, com el seu nom indica, són els escrits dels profetes i els llibres sapiencials.

A l'Evangeli d'avui, Jesús fa referència al que considerem el resum del codi moral de l'Antic Testament: els manaments de la Llei de Déu. Segons el pensament de Jesús, la Llei no consisteix en principis merament externs. No. La Llei no és una imposició vinguda de fora. Ben al contrari. En realitat la Llei de Déu correspon a l'ideal de perfecció que rau en el cor de cada home. Aquesta és la raó per la qual qui compleix els manaments no solament se sent realitzat en les seves aspiracions

humanes, sinó que també assoleix la perfecció del cristianisme, o, amb les paraules de Jesús, assoleix la perfecció del regne de Déu: «Aquell qui els compleixi i ensenyi a complir-los, serà tingut per gran en el Regne del cel» (Mt 5,19).

«Doncs jo us dic» (Mt 5,22). L'acompliment de la llei no es resumeix en la lletra, ja que «la lletra mata, però l'Esperit dóna vida» (2Cor 3,6). És en aquest sentit que Jesús empenyora la seva autoritat per interpretar la Llei segons el seu esperit més autèntic. En la interpretació de Jesús, la Llei és ampliada fins les últimes conseqüències: el respecte per la vida està unit a l'eradicació de l'odi, de la venjança i de l'ofensa; la castedat del cos passa per la fidelitat i per la indissolubilitat, la veritat de la paraula donada passa pel respecte als pactes. Complint la Llei, Jesús «manifesta amb plenitud l'home a l'home mateix, i alhora li mostra amb claredat la seva altíssima vocació» (Concili Vaticà II).

L'exemple de Jesús ens convida a aquella perfecció de la vida cristiana que realitza en accions el que predica amb paraules.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «Déu no accepta el sacrifici dels qui provoquen la desunió: Déu vol ser pacificat amb oracions de pau. L'obligació més bella per a Déu és la nostra pau, la nostra concòrdia» (Sant Cebrià)
- «Resar per aquell amb el qual estem irritats és un bell pas en l'amor, i és un acte evangelitzador» (Francesc)
- «'Que mai ningú no us pugui reclamar cap deute, si no és el d'estimar-vos els uns als altres' (Rm 13,8). La comunió de la Santíssima Trinitat és la font i el criteri de la veritat de tota relació (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 2.845)